

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO U OSIJEKU

Broj: K-DO-48/10

Osijek, 31. svibnja 2011.

ZB

ŽUPANIJSKOM SUDU U

OSIJEKU

Na osnovi čl. 42. st. 2. t. 4. i čl. 341. st. 1. Zakona o kaznenom postupku podnosim:

IZMJENJENU OPTUŽNICU

protiv:

I okr. DAMIRA KUFNERA zvanog „Kufi“, sa podacima kao u optužnici od 12. kolovoza 2008.

II okr. DAVORA ŠIMIĆA, sa podacima kao u optuženici od 12. kolovoza 2008.

III okr. PAVLA VANCAŠA zvanog „Dida“, sa podacima kao u optužnici od 12. kolovoza 2008.

IV okr. TOMICE POLETTO, sa podacima kao u optužnici od 12. kolovoza 2008.

V okr. ŽELJKA TUTIĆA zvanog „Eki“, sa podacima kao u optužnici od 12. kolovoza 2008.

VI okr. ANTUNA IVEZIĆA zvanog „Braja“, sa podacima kao u optužnici od 12. kolovoza 2008.

da su:

I okr. Damir Kufner sam:

1. tijekom mjeseca studenog 1991. godine, u mjestu Ribnjaci (Marino Selo), tijekom obrane šireg područja Pakraca od oružanih napada paravojnih formacija pobunjenog dijela srpskog stanovništva i pridružene tzv. Jugoslavenske narodne armije, prema prethodnoj odluci štaba teritorijalne obrane Pakrac da se na području Pakraca iz redova dragovoljaca Zbora narodne garde formira vod Vojne policije koji će djelovati na području Pakrac, kao načelnik za sigurnost Štaba teritorijalne obrane Pakrac, preuzevši obvezu da vrši odabir i provjeru dragovoljaca sposobnih za vršenje zadataka vojnih policajaca, uključio se u organiziranje postrojbe, a zatim kao stvarni zapovjednik postrojbe dragovoljaca pripadnika Zbora narodne garde, sa šireg područja Pakraca, pod formacijskim nazivom „Vod Vojne policije VP 3026 Pakrac pri 76. samostalnom bataljunu Zbora narodne garde“ sa sjedištem u prostorijama Ribarse kolibe, odgovoran za primjenu odredbi međunarodnog ratnog prava o zaštiti civila i ratnih zarobljenika, postupio protivno odredbama čl. 3. st. 1. t (a), čl. 13. i čl. 32. IV Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949. te čl. 86. i čl. 87. Dopunskog protokola Ženevskim konvencijama od 12. kolovoza 1949. o zaštiti žrtava međunarodnih oružanih sukoba (Protokol I od 8. lipnja 1977.), iako je znao da su u razdoblju od 13. do 16. studenog 1991. u podrum Ribarske kolibe dovođeni i zatvarani mještani sela Kip i to : Jovo Krajnović, Mijo Krajnović, Branko Stanković, Nikola Krajnović, Pera Popović, Pero Novković, Milan Popović, Mijo Danojević, Gojko Gojković, Nikola Gojković, Branko Bunčić, Mijo Gojković, Filip Gojković i Jovo Popović, pod sumnjom da posjeduju oružje vojnog porijekla, te da su na prostor Ribarske kolibe u razdoblju od 12 do 15. Studenog 1991. dovedeni od strane pripadnika 76. bataljuna Zbora narodne garde radi navodnog izmještanja zbog ratnih operacija u Klisi zatočeni srpski civili iz sela Klisa, te da su od sada poimenično neutvrđenih pripadnika voda Vojne policije pri 76. bataljunu zatvoreni u podrum: Jovo Žestić, Jovo Popović Simin, Kukić Slobodan, Rade Gojković, Savo Maksimović, Cicvara Josip i Nikola Ivanović iz Pakračkih Batinjana, kao i ženske civilne osobe Milka Bunčić i Jeka Žestić , iako je znao da su tamo zatočeni civili Filip Gojković, Josip Cicvara, Nikola Gojković, Mijo Danojević, Jovo Žestić, Jovo Popović, Branko Bunčić, Jovo Popović Tejin i Slobodan Kukić bili mučeni i psihički zlostavljani, te da su ubijeni , da su u tom razdoblju mučen i psihički zlostavljan Jovo Krajnović, svjestan da se u tom improviziranom zatvoru još uvijek nalaze zatočeni Rade Gojković, Jovo Krajnović, Nikola Krajnović, Pero Novković, Milan Popović, Savo Novković, Gojko Gojković Branko Stanković i da će njemu podređeni pripadnici voda vojne policije nastaviti sa ovakvim nezakonitim postupcima, propustio poduzeti potrebne i razborite mjere u okviru svojih ovlasti da se takva daljnja nezakonita postupanja spriječe, suzbiju a počinitelji kazne, pristajući na posljedice njihovih protupravnih radnji , pa su tako IV okr. Tomica Poletto, V okr. Željko Tutić zvani Eki , VI okr. Antun Ivezić zvani Braja pojedinačno ili zajedno sa za sada neidentificiranim pripadnicima voda fizički zlostavljali i mučili zatočeničke pa su tako :

- u razdoblju od 15. do 20. studenog 1991. za sada nepoznati pripadnici voda Vojne policije zlostavljali i mučili uhićenike Peru Popovića, Gojka Gojkovića i Miju Gojkovića, a zatim ih odvezli u nepoznatom pravcu, da bi dana 5. 12. 1991. na području između Pakračke poljane i Marinog Sela bila pronađena mrtva tijela Gojka Gojkovića i Mije Gojkovića, a na tijelu Gojka Gojkovića su pronađeni krvni podljevi

kože desnog obraza, a uzrok smrti je osam strijelnih rana trupa, dok su uzrok smrti Mije Gojkovića mnogobrojne strijelne rane vrata, trupa i udova,

- dana 20. studenog 1991. četvrtookrivljenik Tomica Poletto, šestookrivljenik Antun Ivezić – „Braja“ te za sada neidentificirani pripadnici voda Vojne policije po nadimku „Vlado Kec“ i „Drago“, te još jedna neidentificirana osoba, zapovjedili svim zatočenim civilima da međusobno jedan drugog polijevaju vodom, šmrkom, zbog čega je Rade Gojković umro, a tukli Jovu Krajnovića pri čemu mu je nepoznati pripadnik voda Vojne policije slomio čeljust, šestookrivljenik Antun Ivezić prosjekao uho Nikoli Krajnoviću i u otvor stavio metak, a četvrtookrivljenik Tomica Poletto ga priključio na induktor i pustio struju zbog čega se Nikola Krajnović nekontrolirano tresao, da bi potom Ante Ivezić zvani „Braja“ odsjekao istome uho, što je učinio i Savi Maksimoviću, Peri Novkoviću i Milanu Popoviću odsjekavši im oba uha, a zatim zasjekao resicu uha Miji Krajnoviću naredivši istome da pojede uho Save Novkovića što je ovaj i učinio, a potom su Savu Maksimovića, Peru Novkovića i Milana Popovića izveli iz zatvora i odveli u nepoznatom smjeru, a idućeg dana njihova tijela sahranjivali su preživjeli civili,

- dana 24. studenog 1991. četvrtookrivljenik Poletto i petookrivljenik Željko Tutić zvani „Eki“ gumenim palicama tukli zatočenike Branka Stankovića, Jovu Krajnovića i Miju Krajnovića, dok ih u tome nije spriječio pripadnik Vojne policije po imenu Drago, pa su zbog propuštanja poduzimanja potrebnih mjera da takva daljnja nezakonita postupanja onemogućće, suzbiju i počinitelji kazne lišeni života Mijo Danojević, Gojko Gojković, Branko Bunčić, Nikola Gojković, Mijo Gojković, Jovo Popović Tejin, Cicvara Josip, Nikola Krajnović, Rade Gojković, Pero Popović, Milan Popović, Pero Novković i Savo Maksimović, a kao nestali se vode Filip Gojković, Jovo Žestić, Jovo Popović Simin i Kukić Slobodan, a mučenja i zlostavljanja preživjeli su Mijo i Jovo Krajnović, Branko Stanković, Nikola Ivanović, te Milka Bunčić i Jeka Žestić,

d a k l e, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba, iako je bio dužan propustio spriječiti da se civilno stanovništvo ubija, da se prema njemu nečovječno postupa i da se isto protuzakonito zatvara,

II okr. Davor Šimić sam:

2. u razdoblju od 1. prosinca 1991. do 31. siječnja 1992. u Marinom Selu – Ribnjaci kao formalni i faktični zapovjednik 1. vod, 2. četa, 69. bataljuna Vojne policije Operativne zone Bjelovar, koji vod je nastao odlukom zapovjedništva Operativne zone Bjelovar da se vod Vojne policije pri 76. samostalnom bataljunu Zbora narodne garde – Pakrac (VP 3026 – kojega voda je bio pripadnik) pridruži navedenom zapovjedništvu, te je 1. prosinca 1991. on i imenovan zapovjednikom, iako je kao pripadnik voda znajući da su sredinom studenoga 1991. bez osnova uhićeni i zatvoreni civili mjesta Kip i Klisa, smješteni u podrumske prostorije na Ribnjacima, te da su kao zatočenici ostali Milka Bunčić, Jeka Žestić, Nikola Ivanović i

Branko Grujić, kao zapovjednik propustio poduzeti sve mjere da se isti oslobode, te su kao zatočnici ostali u prostorima motela u Marinom Selu cijelo vrijeme dok je on bio na toj dužnosti,

da k l e, druge držao zatvorenima, a protupravno lišenje slobode trajalo je dulje od trideset dana,

IV okr. Tomica Poletto,
V okr. Željko Tutić zvani „Eki“ i
VI okr. Ante Ivezić zvani „Braja“

3. u vremenskom razdoblju od 13. do konca studenog 1991., tijekom obrane šireg područja Pakraca od oružanih napada paravojnih formacija pobunjenog dijela srpskog stanovništva i pridružene tzv. Jugoslavenske narodne armije, u prostorijama Ribarske kolibe u mjestu Ribnjaci (Marino Selo) u kojim prostorijama se nalazila baza „Voda Vojne policije (VP 3026) pri 76. samostalnom bataljunu Zbora narodne garde“ kojeg su bili pripadnici, četvrtookrivljenik, petookrivljenik i šestookrivljenik - kada su u razdoblju od 13. do 16. studenog 1991. civili srpske nacionalnosti, stanovnici sela Kip, a pod sumnjom da sakrivaju oružje vojnog porijekla nakon što su im pretresene kuće, od strane Damira Jiraseka i poimenično nepoznatih pripadnika ovoga voda su dovedeni, uhićeni i zatvoreni u improvizirani zatvor lociran u podrumu Ribarske kolibe, Jovo Krajnović, Mijo Krajnović, Branko Stanković, Nikola Krajnović, Pero Popović, Pero Novković, Milan Popović, Mijo Danojević, Gojko Gojković, Nikola Gojković, Branko Bunčić, Mijo Gojković, Filip Gojković i Jovo Popović, a radi izmještanja dovedeni iz sela Klisa, i zatočeni u podrumu Jovo Žestić, Jovo Popović Simin, Kukuć Slobodan, Rade Gojković, Savo Maksimović, Nikola Ivanović, Josip Cicvara kao i ženske civilne osobe Milka Bunčić i Jeka Žestić, protivno odredbama čl. 3. st. 1. t. (a), čl. 13. i čl. 32. IV Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949., četvrto do šestookrivljenik bilo pojedinačno, bilo zajedno činili:

- a) dana 15. studenog 1991. u podrumu Ribarske kolibe – Ribnjaci šestookrivljenik Ante Ivezić zvani „Braja“, četvrtookrivljenik Tomica Poletto, petookrivljenik Željko Tutić zvani „Eki“ zajedno sa za sada neidentificiranim pripadnicima voda po nadimku „Vlado Kec“ i „Drago“ zatočene srpske civile Filipa Gojkovića, Josipa Cicvaru, Nikolu Gojkovića, Jovu Popovića i Slobodana Kukića udarali po tijelu metalnim šipkama, gumenim palicama, drvenim batinama, a Slobodanu Kukiću Ante Ivezić zvani „Braja“ nožem je po prsima napravio križ, te mu u ranu stavljao sol, da bi ih potom utovarili u kamion i odvezi u pravcu Ilove, gdje im se gubi svaki trag, a tijela Nikole Gojkovića i Josipa Cicvare pronađena su 5. prosinca 1991. i obdukcijom je utvrđeno da je Nikola Gojković umro zbog strijelnih rana tijela i udova, a uzrok smrti za Josipa Cicvaru su strijelne ozljede glave, trupa i udova,
- b) dana 16. studenog 1991. četvrtookrivljenik Tomica Poletto, petookrivljenik Željko Tutić zvani „Eki“ i neidentificirana osoba po nadimku „Vlado Kec“ pripadnik istog voda, izudarali metalnom šipkom, rukama i nogama po tijelu i glavi Miju Danojevića

koji je uslijed batinanja zadobio srčani udar i na stolici u podrumu baze umro, a njegov leš pronađen je 17. studenog 1991. u Marinom Selu, u putnom jarku a na tijelu istoga pronađeni su krvni podljevi prednje strane grudnog koša i rana, nagnječina desne obrve,

- c) dana 18. studenog 1991. četvrtookrivljenik Tomica Poletto, sa za sada neutvrđenim pripadnicima ovoga voda, tukli Jovu Krajnovića i zatim u prostrije zatvora pustili vodu iz ribnjaka, tako da su svi uhićenici morali čučati na betonskoj gredi izdignutoj iznad vode da se nebi smočili i smrзли, obzirom na godišnje doba,
- d) odmah potom četvrtookrivljenik Tomica Poletto u prisutnosti za sada nepoznatih pripadnika voda, poveo na ispitivanje uhićenika Jovu Krajnovića, diktirali mu što treba napisati o oružju koje posjeduju mještani sela Kip, zavezali ga za stolicu dok mu je četvrtookrivljenik Poletto na nožne prste privezao žicu i spojio sa induktorom, a zatim proizvodio struju, tako da se Jovo Krajnović tresao do iznemoglosti,
- e) dana 19. studenog 1991. četvrtookrivljenik Tomica Poletto, šestookrivljenik Ante Ivezić zvani „Braja“ i za sada neutvrđeni pripadnik ovog voda po nadimku „Vlado Kec“ mlatili Branka Bunčića, Jovu Popovića i Jovu Žestića, polijevali ih vodom uslijed čega je Jovo Žestić preminuo, dok su Branka Bunčića i Jovu Popovića Tejinog odvezlinavodno doktoru, da bi leševi Banka Bunčića i Jove Popovića Tejinog bili pronađeni 5. prosinca 1991. na području između Pakračke poljane i Marinog Sela, a obdukcijom je utvrđeno da je uzrok smrti Branka Bunčića trinaest prostrijelnih rana glave i trupa te lijeve nadlaktice, čiji je smjer bio od straga prema naprijed, a Jovo Popović zadobio je višestruke prijelome kostiju nosa sa hematomima po licu, leđima, debelome mesu, cijelom trupu i sedam prostrijelnih rana vrata i trupa što je prouzrokovalo smrt istoga,
- f) dana 20. studenog 1991. četvrtookrivljenik Tomica Poletto, šestookrivljenik Antun Ivezić „Braja“, te za sada neidentificirani pripadnici ovoga voda po nadimku „Vlado Kec“ i „Drago“, te još jedna neidentificirana osoba, zapovjedili svim zatočenim civilima da se međusobno polijevaju vodom, šmrkom, uslijed čega je Rade Gojković umro, a zatim tukli Jovu Krajnovića pri čemu mu je nepoznati pripadnik voda slomio čeljust, šestookrivljenik Antun Ivezić prosjekao uho Nikoli Krajnoviću i u otvor stavio metak, a četvrtookrivljenik Tomica Poletto ga priključio na induktor i pustio struju od čega se Nikola Krajnović nekontrolirano tresao, da bi potom Ante Ivezić zvani „Braja“ odsjekao istome uho, što je učinio i Savi Maksimoviću, Peri Novkoviću i Milanu Popoviću odsjekavši im oba uha, a zatim zasjekao resicu uha Miji Krajnoviću zapovjediivši istome da pojede uho Save Maksimovića što je ovaj i učinio, a potom Savu Maksimovića, Peru Novkovića i Milana Popovića izveli iz zatvora i odveli u nepoznatom smjeru, a idućeg dana njihova tijela sahranjivali su preživjeli civili,
- g) dana 24. studenog 1991. četvrtookrivljenik Poletto i petookrivljenik Željko Tutić zvani „Eki“ gumenim palicama tukli zatočenike Branka Stankovića, Jovu Krajnovića i Miju Krajnovića, dok ih u tome nije spriječio pripadnik Vojne policije po imenu Drago

d a k l e, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba ubijali, mučili, nečovječno postupili prema civilnim osobama i nanosili im velike patnje i ozlijede tjelesnog integriteta i zdravlja,

III okr. Pavao Vancaš zv. „Dida“ sam

4. tijekom veljače 1992. u svojstvu zapovjednika 1. odjeljka, u 1. vodu, 2. čete, 69. bataljuna Vojne policije Operativne zone Bjelovar stacioniranog u bazi Ribarska koliba – Ribnjaci, u kojoj su bili zatočeni civili Milka Bunčić, Jeka Žestić, Nikola Ivanović i Branko Grujić, protivno odredbama čl. 3. st. 1. t. (a), čl. 13. i čl. 32. IV Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949., zatočenicu u logoru Milku Bunčić, te zatočene civile Nikolu Ivanovića i Branka Grujića, osobu dovedenu pod nepoznatim okolnostima koncem studenog 1991. u bazu Marino Selo, zlostavljao na način da je muške zatočenike tjerao da se međusobno udaraju, a kada oni to nisu činili na njemu zadovoljavajući način, sam ih udarao palicom i rukama po tijelu, da bi zatočenicu Milku Bunčić koja je pobjegla, a zatim bila pronađena i vraćena, nakon dovođenja izudarao rukama i palicom po glavi i tijelu,

d a k l e, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba nečovječno postupao prema civilnim osobama i nanosio im velike patnje i ozlijede tjelesnog integriteta i zdravlja,

pa da su time Damir Kufner, Pavao Vancaš, Tomica Poletto, Željko Tutić i Ante Ivezić pod točkama 1. do 4. počinili kaznena djela protiv čovječnosti i međunarodnog prava, i to:

I okr. Damir Kufner pod točkom 1. kazneno djelo - ratni zločin protiv civilnog stanovništva, opisano u članku 120. stavak 1. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske u vezi članka 28. OKZ RH, a kažnjivo po čl. 120. stavak 1. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske,

III okr. Pavao Vancaš pod točkama 4. kazneno djelo, ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva, opisano i kažnjivo po članku 120. stavak 1. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske,

IV okr. Tomica Poletto pod točkom 3. a), b), c), d), e), f), g) kazneno djelo, ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva, opisano i kažnjivo po članku 120. stavak 1. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske,

petookrivljenik Željko Tutić pod točkom 3. a), b) i g) kazneno djelo, ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva opisano i kažnjivo po članku 120. stavak 1. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske

šestookrivljenik Ante Ivezić pod točkom 3. a), e) i f) kazneno djelo, ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva, opisano i kažnjivo po članku 120. stavak 1. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske te

II okr. Davor Šimić kazneno djelo protiv slobode i prava čovjeka i građanina – protupravnim lišenjem slobode, opisano i kažnjivo po čl. 46 st. 4 KZ RH.

U ostalom dijelu optužnica i dokazni prijedlozi iz optužnog akta od 12.kolovoza 2008. ostaju neizmijenjeni s tim da

sukladno Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o primjeni statuta međunarodnog kaznenog suda i progonu za kaznena djela protiv međunarodnog ratnog i humanitarnog prava (NN-55/11 od 18.svibnja 2011. predlažem da se dokazni postupak dopuni iskazima svjedoka Milke Bunčić, Jove Krajnovića i Mije Krajnovića, a koji iskazi su dani na zapisnicima Međunarodnog kaznenog suda za progon osoba za teško kršenje međunarodnog prava počinjenog na teritoriju bivše Jugoslavije od 1991., te na ovjerenim prijevodima zapisnika Međunarodnog kaznenog suda za progon osoba za teško kršenje međunarodnog prava počinjenog na teritoriju bivše Jugoslavije od 1991.

ZAMJENIK ŽUPANIJSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA

Zlatko Bučević